

— Готовъ съмъ на заповѣдитъ ви, мисъ Брадлей, и азъ и сичкото общество на *Сивитъ Зайцы*; и ще са считамы доста благополучны да са затрѣймы синца за да ви услужимъ.

Джонъ говореше съ рыцарскій и съ серіозенъ видъ. Страшниятъ този разбойникъ идеше въ въ-строгъ, безъ да го съзнава, отъ мысль-та да принесе услуги на една дѣвица; Американцитъ, и отъ най долнія сой, сж къмъ женитъ по вѣжливы и по благородны отъ сичкитъ народы на Европа, безъ да изключимъ и самытъ Френцы, на които вѣжливостъ-та е днесъ вѣнъ отъ мѣрката прехвалена. Живѣймы и са хвалимы съ праотече-скы само качества (а).

— Любезный господине Джонъ, рече Аннита, можете ли да отървете Джима Майориванка отъ затвора?

— Сичко можъ, мисъ Брадлей, но ще са про-лѣе кръвъ. Господинъ Майориванкъ има силны врагове, които го пазижтъ отъ близо.

— Ако го отървете, господине Джонъ, без-предѣлна ще бѣде признателность-та ми къмъ васъ и сичкото ми имущество не ще може до-стойно да награди тѣзи ваша услуга на мене.

— Какво пѣщо е любовь-та, рече Джонъ съ философскій видъ; тѣй ма обычаше и мене пре-красната Елена преди двайсетъ години Не

(а) Писатель-тъ е Френецъ.